

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

2. juli 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 231/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 231/02 Sag C-574/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2018 — straffesag mod Mauro Scialdone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Varese — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 4, stk. 3, TEU — artikel 325, stk. 1, TEUF — direktiv 2006/112/EF — BFI-konventionen — sanktioner — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — undladelse af at indbetale den moms, der fremgår af årsangivelsen, inden for de ved lov fastsatte frister — national lovgivning, der kun fastsætter frihedsstraf, når det ubetalte momsbeløb overstiger en bestemt strafgrænse — national lovgivning, der fastsætter en lavere strafgrænse for undladelse af at betale indeholdt kildeskat af indkomst) 2

2018/C 231/03 Sag C-82/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. maj 2018 — K.A. m.fl. mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — grænsekontrol, asyl og indvandring — artikel 20 TEUF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 24 — direktiv 2008/115/EF — artikel 5 og 11 — tredjelandsstatsborger, der har indrejseforbud — ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring med en unionsborger, som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed — afvisning af at behandle ansøgningen) 3

2018/C 231/04	Forenede sager C-331/16 og C-366/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2018 — K. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (sag C-331/16) og H.F. mod Belgische Staat (sag C-366/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg og Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Nederlandene og Belgien) [Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — artikel 27, stk. 2, andet afsnit — begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed — udsendelse af området af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed — adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse — person, som har fået afslag på sin asylansøgning af grunde, der henhører under Genèvekonventionens artikel 1(F) eller artikel 12, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU — artikel 28, stk. 1 — artikel 28, stk. 3, litra a) — beskyttelse mod udsendelse — ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år — bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed — begreb]	4
2018/C 231/05	Sag C-376/16 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. maj 2018 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Appel — offentlige tjenesteydelseskontrakter — levering af eksterne tjenester inden for forvaltning af programmer og projekter samt teknisk rådgivning på området for informations-teknologi — kaskadeprocedure — artikel 21 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol — artikel 76 og artikel 84, stk. 1, i Rettens procesreglement — forbud mod at træffe afgørelse ultra petita — vægtning af underkriterier inden for tildelingskriterierne — åbenbart urigtige skøn — forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 — artikel 100, stk. 2 — afgørelse om afvisning af et tilbud — manglende begrundelse — fortabelse af mulighed — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — påstand om erstatning)	6
2018/C 231/06	Sag C-684/17 P: Appel iværksat den 6. december 2017 af Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. september 2017 i sag T-83/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena og Wise Dialog Bank SpA mod EUIPO	6
2018/C 231/07	Sag C-685/17 P: Appel iværksat den 6. december 2017 af Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. september 2017 i sag T-84/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Banca Widiba SpA mod EUIPO	7
2018/C 231/08	Sag C-168/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 5. marts 2018 — Pensions-Sicherungs-Verein VVaG mod Günther Bauer	7
2018/C 231/09	Sag C-175/18 P: Appel iværksat den 6. marts 2018 af PTC Therapeutics International Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)	8
2018/C 231/10	Sag C-178/18 P: Appel iværksat den 7. marts 2018 af MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV mod Det Europæiske Lægemiddelagentur	9
2018/C 231/11	Sag C-203/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 20. marts 2018 — Deutsche Post AG og Klaus Leymann mod Land Nordrhein-Westfalen	10
2018/C 231/12	Sag C-210/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Schienen-Control Kommission (Østrig) den 23. marts 2018 — WESTbahn Management GmbH mod ÖBB-Infrastruktur AG	10
2018/C 231/13	Sag C-224/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Budimex S.A.	11
2018/C 231/14	Sag C-225/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Grupa Lotos S.A.	11
2018/C 231/15	Sag C-227/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 3. april 2018 — VE mod WD	12

2018/C 231/16	Sag C-228/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. april 2018 — Gazdasági Versenyhivatal mod Budapest Bank Nyrt. o.a.	13
2018/C 231/17	Sag C-235/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelný Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH	14
2018/C 231/18	Sag C-262/18 P: Appel iværksat den 16. april 2018 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dövera zdravotná poisťovňa, a.s. mod Europa-Kommissionen	14
2018/C 231/19	Sag C-280/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 24. april 2018 — Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger, Jean Pierre Albrespy, Somateio »Syndesmos Iiton«, Somateio »Elliniko Diktyo — Filoi tis Fisys« og Somateio »Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis — SPPAZ« mod Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou og Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis	16
2018/C 231/20	Sag C-312/18 P: Appel iværksat den 11. maj 2018 af Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société traitements chimiques des métaux til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 21. marts 2018 i sag T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société traitements chimiques des métaux mod Europa-Kommissionen	17
Retten		
2018/C 231/21	Sag T-429/13 og T-451/13: Rettens dom af 17. maj 2018 — Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler — aktivstofferne clothianidin, thiamethoxam og imidacloprid — fornyet undersøgelse af godkendelsen — artikel 21 i forordning (EF) nr. 1107/2009 — forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder de omhandlede aktivstoffer — artikel 49, stk. 2, i forordning nr. 1107/2009 — forsigtighedsprincippet — proportionalitet — retten til at blive hørt — ansvar uden for kontraktforhold)	18
2018/C 231/22	Sag T-584/13: Rettens dom af 17. maj 2018 — BASF Agro m.fl. mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler — aktivstoffet fipronil — fornyet undersøgelse af godkendelsen — artikel 21 i forordning (EF) nr. 1107/2009 — forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det omhandlede aktivstof — artikel 49, stk. 2, i forordning nr. 1107/2009 — forsigtighedsprincippet — konsekvensanalyse)	19
2018/C 231/23	Sag T-283/15: Rettens dom af 8. maj 2018 — Esso Raffinage mod ECHA (REACH — dossiervurdering — overensstemmelseskontrol af registreringer — kontrol af indsendte oplysninger og opfølgning på dossiervurderingen — erklæring om manglende overensstemmelse — Rettens kompetence — annulationsøgsmål — anfægtelig retsakt — umiddelbar og individuel berørt — antagelse til realitetsbehandling — retsgrundlag — artikel 41, 42 og 126 i forordning (EF) nr. 1907/2006)	20
2018/C 231/24	Sag T-205/16: Rettens dom af 17. maj 2018 — Litauen mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — udgifter, der er udelukket fra finansiering — teknisk bistand til forvaltning af Samhørighedsfonden i Litauen — moms — artikel 11, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 16/2003 — nedsættelse af finansiel bistand)	21
2018/C 231/25	Sag T-626/16: Rettens dom af 16. maj 2018 — Troszczynski mod Parlamentet (Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — medlemmernes uafhængighed — faktisk vildfarelse — proportionalitet)	21
2018/C 231/26	Sag T-675/16: Rettens dom af 15. maj 2018 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket mycard2go — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, første punktum, i forordning nr. 2017/1001)]	22

2018/C 231/27	Sag T-676/16: Rettens dom af 15. maj 2018 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go) [EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket mycard2go — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]	23
2018/C 231/28	Sag T-712/16: Rettens dom af 16. maj 2018 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen (Konkurrence — fusioner — lufttransportmarkedet — afgørelse, der erklærer en fusion forenelig med det indre marked, forudsat at visse tilsagn overholdes — anmodning om bortfald af en del af de forpligtelser, der er genstand for tilsagnene — proportionalitet — berettiget forventning — princippet om god forvaltningsskik — magtfordrejning)	23
2018/C 231/29	Sag T-818/16: Rettens dom af 16. maj 2018 — Netflix International og Netflix mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — statsstøtte — Tysklands påtænkte støtte til filmproduktion og — distribution — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)	24
2018/C 231/30	Sag T-860/16: Rettens dom af 15. maj 2018 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go) [EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket mycard2go — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]	25
2018/C 231/31	Sag T-23/17: Rettens dom af 16. maj 2018 — Barnett mod EØSU (Personalesag — tjenestemænd — alderspension — førtidig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder — tidligere foranstaltning i artikel 9, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — tjenestens interesse — opfyldelse af en annullationsdom afsagt af Personaleretten — ansvar)	25
2018/C 231/32	Sag T-387/17: Rettens dom af 16. maj 2018 — Triggerball mod EUIPO (Formen på et boldlignende legeme med kanter) [EU-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke — formen på et boldlignende legeme med kanter — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	26
2018/C 231/33	Sag T-199/18: Sag anlagt den 16. marts 2018 — SCF Terminal (Cypern) og S H B mod Rådet o.a.	26
2018/C 231/34	Sag T-230/18: Sag anlagt den 6. april 2018 — Czarnecki mod Parlamentet	27
2018/C 231/35	Sag T-238/18: Sag anlagt den 12. april 2018 — Netflix International og Netflix mod Kommissionen	28
2018/C 231/36	Sag T-239/18: Sag anlagt den 17. april 2018 — SKS Import Export mod Kommissionen	29
2018/C 231/37	Sag T-241/18: Sag anlagt den 18. april 2018 — Bruno mod Kommissionen	29
2018/C 231/38	Sag T-242/18: Sag anlagt den 18. april 2018 — VV mod Kommissionen	30
2018/C 231/39	Sag T-243/18: Sag anlagt den 20. april 2018 — VW mod Kommissionen	31
2018/C 231/40	Sag T-244/18: Sag anlagt den 20. april 2018 — Synergy Hellas mod Kommissionen	31
2018/C 231/41	Sag T-250/18: Sag anlagt den 23. april 2018 — RATP mod Kommissionen	32
2018/C 231/42	Sag T-255/18: Sag anlagt den 23. april 2018 — US mod ECB	33
2018/C 231/43	Sag T-256/18: Sag anlagt den 24. april 2018 — Arezzo Indústria e Comércio mod EUIPO (SCHUTZ)	34
2018/C 231/44	Sag T-261/18: Sag anlagt den 26. april 2018 — Roxtec mod EUIPO — Wallmax (gengivelse af en sort firkant indeholdende syv koncentriske blå cirkler)	35
2018/C 231/45	Sag T-263/18: Sag anlagt den 26. april 2018 — Meblo Trade mod EUIPO — Meblo Int (MEBLO)	35

2018/C 231/46	Sag T-265/18: Sag anlagt den 27. april 2018 — Biernacka-Hoba mod EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)	36
2018/C 231/47	Sag T-267/18: Sag anlagt den 30. april 2018 — Iceland Foods mod EUIPO — Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)	37
2018/C 231/48	Sag T-268/18: Sag anlagt den 27. april 2018 — Sandrone mod EUIPO — J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)	38
2018/C 231/49	Sag T-269/18: Sag anlagt den 2. maj 2018 — Inditex mod EUIPO — Ffauf (ZARA)	38
2018/C 231/50	Sag T-271/18: Sag anlagt den 3. maj 2018 — Mauritsch mod INEA	39
2018/C 231/51	Sag T-276/18: Sag anlagt den 27. april 2018 — Julius-K9 mod EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)	40
2018/C 231/52	Sag T-277/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — Zitro IP mod EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) . . .	40
2018/C 231/53	Sag T-279/18: Sag anlagt den 30. april 2018 — Alliance Pharmaceuticals mod EUIPO — AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)	41
2018/C 231/54	Sag T-287/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — M. I. Industries mod EUIPO — Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	42
2018/C 231/55	Sag T-288/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — M. I. Industries mod EUIPO — Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)	43
2018/C 231/56	Sag T-290/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — Agmin Italy mod Kommissionen	43
2018/C 231/57	Sag T-291/18: Sag anlagt den 7. maj 2018 — Biedermann Technologies mod EUIPO (Compliant Constructs)	45
2018/C 231/58	Sag T-296/18: Sag anlagt den 7. maj 2018 — Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen . . .	45
2018/C 231/59	Sag T-300/18: Sag anlagt den 13. maj 2018 — Yanukovych mod Rådet	46
2018/C 231/60	Sag T-301/18: Sag anlagt den 13. maj 2018 — Yanukovych mod Rådet	48

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 231/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 221 af 25.6.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 211 af 18.6.2018

EUT C 200 af 11.6.2018

EUT C 190 af 4.6.2018

EUT C 182 af 28.5.2018

EUT C 166 af 14.5.2018

EUT C 161 af 7.5.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2018 — straffesag mod Mauro Scialdone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Varese — Italien)

(Sag C-574/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 4, stk. 3, TEU — artikel 325, stk. 1, TEUF — direktiv 2006/112/EF — BFI-konventionen — sanktioner — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — undladelse af at indbetale den merværdiafgift (moms), der fremgår af årsangivelsen, inden for de ved lov fastsatte frister — national lovgivning, der kun fastsætter frihedsstraf, når det ubetalte momsbeløb overstiger en bestemt strafgrænse — national lovgivning, der fastsætter en lavere strafgrænse for undladelse af at betale indeholdt kildeskat af indkomst)

(2018/C 231/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Varese

Part i hovedsagen

Mauro Scialdone

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 325, stk. 1, TEUF, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at undladelse af at indbetale den merværdiafgift (moms), der fremgår af årsangivelsen for et givent skatteår, inden for de ved lov fastsatte frister udgør en strafbar handling, som kun straffes med frihedsberøvelse, når de ubetalte momsbeløb overskrider en strafgrænse på 250 000 EUR, mens der er fastsat en strafgrænse på 150 000 EUR for overtrædelse i form af undladelse af at betale indeholdt kildeskat af indkomst.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. maj 2018 — K.A. m.fl. mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Belgien)

(Sag C-82/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — grænsekontrol, asyl og indvandring — artikel 20 TEUF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 24 — direktiv 2008/115/EF — artikel 5 og 11 — tredjelandstatsborger, der har indrejseforbud — ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring med en unionsborger, som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed — afvisning af at behandle ansøgningen)

(2018/C 231/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K.A., M.Z., M.J., N. N. N., O.I.O., R.I. og B.A.

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, navnlig direktivets artikel 5 og 11, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, som er indgivet på medlemsstatens område af en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, som er statsborger i denne medlemsstat, og som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed, ikke behandles alene af den grund, at denne tredjelandstatsborger er genstand for et forbud mod indrejse på nævnte område.
- 2) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at:
 - Den er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter en sådan ansøgning ikke behandles alene af den nævnte grund, uden at det er blevet undersøgt, om der mellem nævnte unionsborger og nævnte tredjelandstatsborger består et afhængighedsforhold af en sådan art, at unionsborgeren, såfremt tredjelandstatsborgeren nægtes en afledt opholdsret, reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område som helhed og dermed vil blive frataget den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som unionsborgeren er tildelt ved sin status.
 - Såfremt unionsborgeren er myndig, er det alene muligt, at der består et afhængighedsforhold af en sådan art, at det kan begrunde, at den omhandlede tredjelandstatsborger tildes en afledt opholdsret i medfør af nævnte artikel, i særlige tilfælde, hvor den omhandlede person, henset til samtlige relevante omstændigheder, ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det familiemedlem, som den pågældende er afhængig af.
 - Såfremt unionsborgeren er mindreårig, skal bedømmelsen af, om der består et sådant afhængighedsforhold, baseres på en hensyntagen til barnets tarv, samtlige sagens omstændigheder, herunder navnlig barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til hver af barnets forældre og den risiko, som adskillelsen fra den forælder, der er tredjelandstatsborger, indebærer for barnets ligevægt. Med henblik på at godtgøre, at der består et sådant afhængighedsforhold, er det ikke tilstrækkeligt, at der består et familiemæssigt bånd med denne tredjelandstatsborger, hvad enten dette bånd er biologisk eller retligt, og det er ikke nødvendigt, at barnet bor sammen med tredjelandstatsborgeren.

- Det er uden betydning, at det afhængighedsforhold, som tredjelandstatsborgeren har påberåbt sig til støtte for sin ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, er opstået, efter at der over for den pågældende er blevet truffet en afgørelse om indrejseforbud.
 - Det er uden betydning, om den afgørelse om indrejseforbud, som tredjelandstatsborgeren er genstand for, var blevet endelig på det tidspunkt, hvor den pågældende indgav sin ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring.
 - Det er uden betydning, at den afgørelse om indrejseforbud, som den tredjelandstatsborger, der har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, er genstand for, er begrundet i manglende efterkommelse af en forpligtelse til at vende tilbage. Såfremt en sådan afgørelse er begrundet i hensynet til den offentlige orden, kan dette hensyn kun medføre, at tredjelandstatsborgeren nægtes en ret til afledt ophold i medfør af nævnte artikel, hvis det fremgår af en konkret bedømmelse af samtlige omstændigheder i den foreliggende sag i lyset af proportionalitetsprincippet, hensynet til barnets tarv og de grundlæggende rettigheder, at den pågældende udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden.
- 3) Artikel 5 i direktiv 2008/115 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national praksis, hvorefter der vedtages en afgørelse om tilbagesendelse over for en tredjelandstatsborger, der allerede har været genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, ledsaget af en afgørelse om indrejseforbud, som stadig er i kraft, uden at der tages hensyn til de forhold i den pågældendes familieliv og navnlig til dennes mindreårige barns tarv, der er nævnt i en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, som er indgivet efter vedtagelsen af et sådant indrejseforbud, medmindre den berørte person skulle have påberåbt sig disse forhold på et tidligere tidspunkt.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2018 — K. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (sag C-331/16) og H.F. mod Belgische Staat (sag C-366/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg og Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Nederlandene og Belgien)

(Forenede sager C-331/16 og C-366/16) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — artikel 27, stk. 2, andet afsnit — begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed — udsendelse af området af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed — adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse — person, som har fået afslag på sin asylansøgning af grunde, der henhører under Genèvekonventionens artikel 1(F) eller artikel 12, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU — artikel 28, stk. 1 — artikel 28, stk. 3, litra a) — beskyttelse mod udsendelse — ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år — bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed — begreb]

(2018/C 231/04)

Processprog: nederlandsk

De forelæggende retter

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg og Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K. (sag C-331/16) og H.F. (sag C-366/16)

Sagsøgte: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (sag C-331/16,) og Belgische Staat (sag C-366/16)

Konklusion

- 1) Artikel 27, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at den omstændighed, at en unionsborger eller en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en sådan borger, og som ansøger om meddelelse af opholdsret på en medlemsstats område, tidligere har været genstand for en afgørelse om udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning i henhold til artikel 1(F) i konventionen om flygtnings retsstilling, som blev undertegnet i Genève den 28. juli 1951 og suppleret af protokollen vedrørende flygtnings retsstilling, der blev indgået i New York den 31. januar 1967, eller artikel 12, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, ikke gør det muligt for denne medlemsstats kompetente myndigheder automatisk at lægge til grund, at den pågældendes blotte tilstedeværelse på dette område, uanset om der foreligger en risiko for recidiv, udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og som kan begrunde, at der træffes foranstaltninger af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Konstateringen af, at der foreligger en sådan trussel, skal støttes på en af de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten foretaget vurdering af den personlige adfærd hos den pågældende person, idet der skal tages hensyn til konstateringerne i afgørelsen om udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning og til de forhold, hvorpå afgørelsen er støttet, herunder navnlig arten og alvoren af de forbrydelser eller handlinger, som vedkommende foreholdes, graden af den pågældendes personlige medvirken i disse, eksistensen af eventuelle straffritagelsesgrunde samt spørgsmålet om, hvorvidt der er idømt straf. Ved denne samlede vurdering skal der ligeledes tages hensyn til den tid, der er gået, siden disse forbrydelser eller handlinger hævdes at være blevet begået, og til personens efterfølgende adfærd, herunder spørgsmålet om, hvorvidt denne adfærd vidner om, at der hos den pågældende fortsat er en skadelig holdning til de i artikel 2 TEU og 3 TEU omhandlede grundlæggende værdier i et omfang, der kan forstyrre befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed. Den omstændighed alene, at denne persons tidligere adfærd blev begået i en historisk og social sammenhæng, der er specifik for personens oprindelsesland, og som ikke kan forventes at gentage sig i værtsmedlemsstaten, er ikke til hinder for en sådan konstatering.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet skal værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder desuden foretage en afvejning mellem på den ene side beskyttelsen af den pågældende grundlæggende samfundsinteresse og på den anden side de interesser hos den pågældende person, der vedrører dennes udøvelse af sin ret til fri bevægelighed og ophold i egenskab af unionsborger og dennes ret til respekt for privatliv og familieliv.

- 2) Artikel 28, stk. 1, i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at når påtænkte foranstaltninger indebærer udsendelse af den pågældende person fra værtsmedlemsstaten, skal sidstnævnte tage hensyn til arten og alvoren af den pågældende persons adfærd, varigheden og i givet fald lovligheden af den pågældendes ophold i denne medlemsstat, det tidsrum, der er forløbet siden den adfærd, den pågældende foreholdes, den pågældendes opførsel i denne periode, graden af, hvor farlig den pågældende umiddelbart er for samfundet, samt styrken af de sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til den nævnte medlemsstat.

Artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på en unionsborger, der ikke har ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten som omhandlet i direktivets artikel 16 og artikel 28, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016
EUT C 343 af 19.9.2016

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. maj 2018 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sag C-376/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — offentlige tjenesteydelseskontrakter — levering af eksterne tjenester inden for forvaltning af programmer og projekter samt teknisk rådgivning på området for informationsteknologi — kaskadeprocedure — artikel 21 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol — artikel 76 og artikel 84, stk. 1, i Rettens procesreglement — forbud mod at træffe afgørelse ultra petita — vægtning af underkriterier inden for tildelingskriterierne — åbenbart urigtige skøn — forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 — artikel 100, stk. 2 — afgørelse om afvisning af et tilbud — manglende begrundelse — fortabelse af mulighed — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — påstand om erstatning)

(2018/C 231/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved N. Bambara, som befuldmægtiget, bistået af avocats P. Wytinck og B. Hoorelbeke)

De andre parter i appelsagen: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoroi M. Sfyri, C.-N. Dede og V. Alevizopoulou)

Konklusion

- 1) Punkt 2-5 i domskonklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 27. april 2016, *European Dynamics Luxembourg m.fl. mod EUIPO* (T-556/11, EU:T:2016:248), ophæves.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Den påstand om erstatning, som *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* har nedlagt i sag T-556/11, forkastes.
- 4) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) samt *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* bærer hver deres egne omkostninger både i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Appel iværksat den 6. december 2017 af Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. september 2017 i sag T-83/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena og Wise Dialog Bank SpA mod EUIPO

(Sag C-684/17 P)

(2018/C 231/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (ved avvocati L. Trevisan og D. Contini)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 17. maj 2018 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 6. december 2017 af Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. september 2017 i sag T-84/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Banca Widiba SpA mod EUIPO

(Sag C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (ved advocati L. Trevisan og D. Contini)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

Ved kendelse af 17. maj 2018 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 5. marts 2018 — Pensions-Sicherungs-Verein VVaG mod Günther Bauer

(Sag C-168/18)

(2018/C 231/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Revisionsindstævnte: Günther Bauer

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens⁽¹⁾ anvendes, når arbejdsmarkedspensionsydelse udredes gennem en tværfaglig forsikringsinstitution, der er underlagt det statslige finanstilsyn, og forsikringsinstitutionen af finansielle grunde og med tilsynsmyndighedens samtykke på berettiget vis nedsætter sine ydelser, og arbejdsgiveren i henhold til national ret ganske vist er forpligtet til at udligne disse nedsættelser over for en tidligere arbejdstager men er blevet insolvent, hvilket medfører, at den pågældende ikke kan opfylde denne forpligtelse?

2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Under hvilke omstændigheder kan de tab, som den tidligere arbejdstager på grund af arbejdsgiverens insolvens har lidt for så vidt angår arbejdsmarkedspensionsydelse, anses som åbenbart uforholdsmæssige og dermed forpligte medlemsstaterne til at sikre en minimumsbeskyttelse imod dem, selv om den tidligere arbejdstager modtager mindst halvdelen af de ydelser, der følger af vedkommendes akkumulerede pensionsrettigheder?

3) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Har artikel 8 i direktiv 2008/94/EF direkte virkning, og tillægger denne bestemmelse i tilfælde af, at en medlemsstat ikke har gennemført direktivet i national ret eller ikke har gennemført det korrekt, borgerne rettigheder, som disse ved de nationale domstole kan påberåbe sig over for staten?

4) Såfremt det tredje præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Skal en privatretligt organiseret institution anses som et offentligt organ i en medlemsstat, når medlemsstaten — på bindende vis for arbejdsgiveren — har udpeget den pågældende institution som den instans, der sikrer arbejdsmarkedspensioner i tilfælde af insolvens, og institutionen er underlagt det statslige finanstilsyn [org. s. 3] og opkræver de nødvendige insolvenssikringsbeløb fra arbejdsgiverne i henhold til offentlig ret, og på samme måde som en myndighed kan tilvejebringe betingelserne for iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse gennem en forvaltningsakt?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 283, s. 36.

Appel iværksat den 6. marts 2018 af PTC Therapeutics International Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

(Sag C-175/18 P)

(2018/C 231/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: PTC Therapeutics International Ltd (ved solicitor G. Castle, solicitor B. Kelly, Rechtsanwalt K. Ewert, M. Demetriou, QC, og barrister C. Thomas)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Lægemiddelagentur og European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- PTC's appel tages til følge, og Rettens dom ophæves.
- Den afgørelse om udbredelse af visse oplysninger, som EMA meddelte PTC den 25. november 2015 i henhold til forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, annulleres.
- Den nævnte afgørelse hjemvises til EMA til videre behandling i forhold til overstregning af fortrolige afsnit efter høring af PTC.
- EMA tilpligtes at betale PTC's sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Dommen bør ophæves af følgende grunde:

- Retten undlod at fastslå, at de omhandlede dokumenter er omfattet af en generel formodning om fortrolighed.
- Retten undlod at fastslå, at de omhandlede dokumenter i deres helhed udgør fortrolige forretningsoplysninger, der er beskyttet i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

- Retten undlod at fastslå, at de omhandlede dokumenter er beskyttet i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001.
- EMA undlod at foretage den ved lov påkrævede afvejning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Appel iværksat den 7. marts 2018 af MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV mod Det Europæiske Lægemiddelagentur

(Sag C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV (ved advokat P. Bogaert, solicitor B. Kelly, J. Stratford, QC, og barrister C. Thomas)

Den anden part: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellanternes appel tages til følge, og Rettens dom ophæves.
- Den afgørelse, som EMA meddelte appellanterne den 3. december 2015 om udbredelse af visse oplysninger i henhold til forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ annulleres.
- EMA tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Dommen bør ophæves af følgende grunde:

- Retten undlod at fastslå, at de omhandlede dokumenter er omfattet af en generel formodning om fortrolighed.
- Retten undlod at fastslå, at de omhandlede dokumenter i deres helhed udgør fortrolige forretningsoplysninger, der er beskyttet i henhold til artikel 4, stk.2, i forordning nr. 1049/2001.
- Retten undlod at fastslå, at de omhandlede dokumenter er beskyttet i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001.
- EMA undlod at foretage den ved lov påkrævede afvejning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 20. marts 2018 — Deutsche Post AG og Klaus Leymann mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-203/18)

(2018/C 231/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Deutsche Post AG og Klaus Leymann

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal undtagelsesbestemmelsen i artikel 13, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ af 15. marts 2006 som ændret ved artikel 45, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 ⁽²⁾ af 4. februar 2014 fortolkes således, at den kun omfatter køretøjer eller en kombination af køretøjer, der udelukkende anvendes til at omdele forsendelser som led i befordringspligten, eller kan den også finde anvendelse, når køretøjer eller en kombination af køretøjer også, hovedsageligt eller for en på anden vis fastsat andels vedkommende anvendes til at omdele forsendelser som led i befordringspligten?
- 2) Skal der med henblik på en vurdering af, om køretøjer eller en kombination af køretøjer udelukkende eller — i givet fald — også, hovedsageligt eller for en på anden vis fastsat andels vedkommende anvendes til at omdele forsendelser som led i befordringspligten, inden for rammerne af den i punkt 1 nævnte undtagelsesbestemmelse tages udgangspunkt i den almindelige anvendelse af et køretøj eller en kombination af køretøjer eller i den konkrete anvendelse af et køretøj eller en kombination af køretøjer på en enkelt tur?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4.2.2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (EUT L 60, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Schienen-Control Kommission (Østrig) den 23. marts 2018 — WESTbahn Management GmbH mod ÖBB-Infrastruktur AG

(Sag C-210/18)

(2018/C 231/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schienen-Control Kommission

Parter i hovedsagen

Appellant: WESTbahn Management GmbH

Appelinstævnt: ÖBB-Infrastruktur AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal punkt 2, litra a), i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde ⁽¹⁾ fortolkes således, at jernbaneinfrastrukturelementerne »personperoner« i henhold til andet led i bilag I til dette direktiv skal subsumeres under det i nævnte bestemmelse nævnte kriterium »passagerstationer og dertil hørende bygninger og andre faciliteter«?
2. Dersom første spørgsmål besvares benægtende, spørges:

Skal punkt 1, litra c), i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde fortolkes således, at det deri nævnte kriterium »brug af jernbaneinfrastrukturen« omfatter benyttelse af personperroner i henhold til andet led i bilag I til dette direktiv?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 343, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Budimex S.A.

(Sag C-224/18)

(2018/C 231/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Budimex S.A.

Procesdeltager Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

I et tilfælde, hvor parterne i en transaktion har aftalt, at betalingen af vederlaget for byggearbejder eller bygge- og monteringsarbejder er betinget af, at ordregiveren godkender disse arbejders udførelse i afleveringsprotokollen, finder leveringen af ydelsen som omhandlet i artikel 63 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, med senere ændringer) på grundlag af en sådan transaktion da sted på tidspunktet for den faktiske levering af byggearbejderne eller bygge- og monteringsarbejderne eller på tidspunktet for ordregiverens godkendelse af udførelsen af disse arbejder, der er anført i afleveringsprotokollen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Grupa Lotos S.A.

(Sag C-225/18)

(2018/C 231/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Grupa Lotos S.A.

Kassationsindstævnt: Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

Er en ordning som den i artikel 88, stk. 1, nr. 4, i loven af 11. marts 2004 om afgift på varer og tjenesteydelser (Ustawa o podatku od towarów i usług, Dz. U. 2011, nr. 177, position 1054 med senere ændringer, nu Dz. U. 2017, position 1221 med senere ændringer), hvorefter de af den afgiftspligtige købte indkvarterings- og gastronomiydelser, med undtagelse af køb af færdigretter til passagerer foretaget af afgiftspligtige, der leverer ydelser i forbindelse med personbefordring, er udelukket fra retten til fradrag eller til tilbagebetaling af afgiftsdifferencen, selv om disse ordninger blev indsat i loven på grundlag af artikel 17, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1 med senere ændringer) ⁽¹⁾, forenelig med artikel 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, med senere ændringer) ⁽²⁾ samt med princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EFT 1977, L 145, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 3. april 2018 — VE mod WD

(Sag C-227/18)

(2018/C 231/15)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VE

Sagsøgt: WD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan det antages, at et kontraktvilkår, der tillægger forbrugeren valutakursrisikoen, ikke er urimeligt, dvs. at det er klart og forståeligt under hensyn til de økonomiske konsekvenser, når dette vilkår er udformet (som et generelt kontraktvilkår, der anvendes af den erhvervsdrivende part og ikke er forhandlet individuelt) på grundlag af den oplysningspligt, der er fastsat ved lov, og som nødvendigvis har generel karakter, men som ikke udtrykkeligt angiver, at de afdrag, der skal betales i henhold til låneaftalen, kan være højere end forbrugers indtægter, som blev fastlagt i forbindelse med den solvensundersøgelse, som den erhvervsdrivende kontraktpart foretog, eller kan udgøre en langt større del af disse indtægter [end oprindeligt fastlagt], idet det ligeledes tages i betragtning, at den relevante nationale retsforordning stiller krav om, at risikoen fastsættes skriftligt, og at den ikke blot erklæres at foreligge og tillægges en part, samt at Den Europæiske Unions Domstol i præmis 74 i dom C-26/13 fastslog, at ikke alene skal den erhvervsdrivende part oplyse forbrugeren om risikoen, men forbrugeren skal takket være oplysningerne være i stand til at bedømme de for ham potentielt alvorlige økonomiske følger af, at han tillægges valutakursrisikoen, og dermed de samlede omkostninger i forbindelse med lånet?

- 2) Kan det antages, at et kontraktvilkår, der tillægger forbrugeren valutakursrisikoen, ikke er urimeligt, dvs. at det er klart og forståeligt under hensyn til de økonomiske konsekvenser, når dette vilkår er udformet (som et generelt kontraktvilkår, der anvendes af den erhvervsdrivende part og ikke er forhandlet individuelt) på grundlag af den oplysningspligt, der er fastsat ved lov, og som nødvendigvis har generel karakter, men som ikke udtrykkeligt angiver, at låneaftalen ikke fastsætter nogen maksimalgrænse for ændringer i valutakursen, idet det ligeledes tages i betragtning, at den relevante nationale retsforordning stiller krav om, at risikoen fastsættes skriftligt, og at den ikke blot erklæres at foreligge og tillægges en part, samt at Den Europæiske Unions Domstol i præmis 74 i dom C-26/13 fastslog, at ikke alene skal den erhvervsdrivende part oplyse forbrugeren om risikoen, men forbrugeren skal takket være oplysningerne være i stand til at bedømme de for ham potentielt alvorlige økonomiske følger af, at han tillægges valutakursrisikoen, og dermed de samlede omkostninger i forbindelse med lånet?
- 3) Skal direktiv 93/13⁽¹⁾, navnlig sidste betragtning hertil, punkt 1, litra o), i bilaget hertil, samt artikel 3, stk. 3, og artikel 6, stk. 1, fortolkes således — navnlig henset til det i bl.a. dom C-42/15 fastsatte krav, hvorefter der er behov for sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, med henblik på forbrugerbeskyttelse — at en medlemsstats retspraksis, juridiske fortolkning eller retsregel, hvorefter den retsvirkning (fuld ugyldighed som følge af tilsidesættelsen af en retsregel, skadeserstatning eller en anden virkning på et hvilket som helst retligt grundlag), der i denne medlemsstat indtræder ved en kreditvurdering, som hverken er grundig eller omfattende, ikke beskytter debitoren og er uforsigtig (f.eks. idet den ikke undersøger virkningen af valutakursrisikoen i form af en betydelig stigning i afdragene og hovedstolen), er mindre fordelagtig for forbrugeren end en genoprettelse af den oprindelige situation (*restitutio in integrum*), hvorved forbrugeren undgår valutakursrisikoen, dvs. en stigning i afdragene på grund af ændringer i valutakursen, og eventuelt gives mulighed for at tilbagebetale hovedstolen i afdrag, er i strid med EU-retten?
- 4) Med hensyn til fortolkningen af muligheden for at gøre sig bekendt med alle vilkårene som anført i 20. betragtning til direktiv 93/13 og kravet om klarhed og forståelighed i samme direktivs artikel 4, stk. 2, og artikel 5, skal det da antages, at de pågældende kontraktvilkår ikke er urimelige i et tilfælde, hvor låneaftalen alene oplyser en væsentlig del (f.eks. genstanden for kontrakten, dvs. lånebeløbet, afdragene og renterne) til orientering, uden at det afklares, om de oplysninger, der er givet til orientering, er juridisk bindende for aftalens parter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. april 2018 — Gazdasági Versenyhivatal mod Budapest Bank Nyrt. o.a.

(Sag C-228/18)

(2018/C 231/16)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gazdasági Versenyhivatal

Sagsøgt: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at den kan være til hinder for en eneste adfærd, der har både et konkurrencebegrænsende formål og en konkurrencebegrænsende virkning, idet begge disse elementer udgør selvstændige retsgrundlag?
- 2) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at den i hovedsagen omhandlede aftale mellem ungarske banker, som med hensyn til de to betalingskortselskaber MasterCard og Visa fastsætter en fælles størrelse på det interbankgebyr, der skal betales til de kortudstedende banker for brugen af de nævnte selskabers kort, udgør en aftale med et konkurrencebegrænsende formål?
- 3) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at kreditkortselskaberne, der ikke deltog direkte i fastlæggelsen af aftalens indhold, men gjorde det muligt at vedtage denne aftale og accepterede og anvendte den, også skal betragtes som parter i en interbankaftale, eller skal det vurderes, at disse selskaber samordnede deres adfærd med de banker, som indgik aftalen?
- 4) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at det for at vurdere, om der foreligger en overtrædelse af konkurrencereglerne, henset til sagens genstand, ikke er nødvendigt at afgøre, om der er tale om deltagelse i en aftale eller om samordning med adfærden hos de banker, der deltog i aftalen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. marts 2018 — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

(Sag C-235/18)

(2018/C 231/17)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Appellant: Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

Den anden part: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (nu Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Præjudicielt spørgsmål

Omfatter artikel 135, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1) tilrådgivelsesstillelse af tankkort samt forhandling, finansiering og afregning af erhvervelse af brændstoffer under anvendelse af disse kort, eller kan disse handlinger i flere trin klassificeres som kædetransaktioner, hvis hovedformål er levering af brændstof?

⁽¹⁾ EUT 2006 L 347, s. 1.

Appel iværksat den 16. april 2018 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P.J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Den Slovakiske Republik og Union zdravotná poisťovňa a.s.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera mod Kommissionen, ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling.

- Subsidiært gør Domstolen brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol til selv at træffe endelig afgørelse i sagen.

- Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes, såfremt Domstolen hjemviser sagen til Retten, eller Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne, såfremt Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten annullerede ved den appellerede dom Kommissionens afgørelse (EU) 2015/248 af 15. oktober 2014 om foranstaltningerne i SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Den Slovakiske Republik for Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) og Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) (EUT 2015, L 41, s. 25).

Kommissionen har til støtte for appellen af den appellerede dom fremsat tre anbringender.

For det første finder Kommissionen, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt efter artikel 36 og artikel 53, stk. 1, i Statuten for Domstolen. Retten har i den appellerede dom angivet at annullere den anfægtede afgørelse ved at give medhold i sagsøgerens andet anbringende i første instans, nemlig at Kommissionen med urette konkluderede, at den obligatoriske slovakiske sygeforsikringsordning er overvejende solidaritetsbaseret. Den retlige standard, som Retten faktisk anvendte til at annullere denne afgørelse, er imidlertid den standard, som sagsøgeren fremførte under sit første anbringende i første instans, nemlig at den blotte tilstedeværelse af økonomiske særegenheder omdanner bestemmelsen om sygeforsikring til en økonomisk aktivitet. Eftersom den retlige standard i sagsøgerens første og andet anbringende udelukkede hinanden, er Kommissionen ikke i stand til at forstå, på hvilket grundlag den anfægtede afgørelse blev annulleret.

For det andet finder Kommissionen, at Retten begik en retlig fejl ved at fejlfortolke begrebet virksomhed som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Retten stadfæstede i den appellerede dom Kommissionens konklusion om, at den obligatoriske slovakiske sygeforsikringsordning var overvejende solidaritetsbaseret, såvel som denne institutions redegørelse om, at ordningens økonomiske særegenheder blev indført for at sikre, at dens sociale og solidariske formål blev opfyldt. Ikke desto mindre fastslog Retten, at Kommissionen foretog en urigtig vurdering ved at konkludere, at den aktivitet, der i henhold til den obligatoriske slovakiske sygeforsikringsordning udføres af sygeforsikringsselskaber, ikke er af økonomisk karakter. Retten nåede til denne konklusion under henvisning til forsikringsselskabernes evne til at skabe, benytte og fordele dele af deres fortjeneste samt konkurrencen mellem sygeforsikringsselskaberne om kunder og på kvaliteten af ydelserne. Retten fastslog dernæst, at den blotte tilstedeværelse af profitorienterede forsikringsselskaber i Slovakiet har til følge at omdanne SZP og VZP til virksomheder som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Ved at konkludere således tilsidesatte Retten den retspraksis, hvorefter en sygeforsikringsordning, der er overvejende solidaritetsbaseret, og hvis økonomiske særegenheder blev indført for at sikre ordningens kontinuitet og opnåelsen af de sociale og solidariske formål, der understøtter den, er af ikkeøkonomisk karakter, således at de sygeforsikringsudbydere, der opererer inden for rammerne af denne ordning, ikke er virksomheder.

For det tredje finder Kommissionen, at Retten har fordrejet de beviser, som den fik forelagt i første instans, ved at konkludere, at der var »intens og kompleks konkurrence« mellem sygeforsikringsudbydere i Slovakiet, mens sagsakterne kun pegede i retning af en meget begrænset konkurrence på området for levering af vederlagsfri ikkeobligatoriske ydelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulío tis Epikrateias (Grækenland) den 24. april 2018 — Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger, Jean Pierre Albrespy, Somateio »Syndesmos Iiton«, Somateio »Elliniko Diktyo — Filoi tis Fisys« og Somateio »Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis — SPPAZ« mod Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou og Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

(Sag C-280/18)

(2018/C 231/19)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger, Jean Pierre Albrespy, Somateio »Syndesmos Iiton«, Somateio »Elliniko Diktyo — Filoi tis Fisys« og Somateio »Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis — SPPAZ«

Sagsøgte: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou og Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Intervenient: 105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmetallefsis Akiniton

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 6 og 11 i direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾, fortolket sammen med bestemmelserne i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at nationale bestemmelser såsom de i [forelæggelsesafgørelsens] præmis 8, 9 og 10 omhandlede, hvorefter procedurerne før afgørelsen om godkendelse af miljøkrav for anlæg og aktiviteter, som har væsentlig indvirkning på miljøet (offentliggørelse af vurderinger af indvirkningen på miljøet, oplysning og offentlig deltagelse i høringen), indledes og forvaltes primært af regionens største administrative enhed og ikke af den berørte kommune, er forenelige med de nævnte EU-retlige bestemmelser?

- 2) Kan artikel 6 og 11 i direktiv 2011/92/EU, fortolket sammen med bestemmelserne i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en national ordning såsom den i samme præmisser omhandlede, der endeligt fastsætter, at offentliggørelse af afgørelser om godkendelse af miljøkrav for anlæg og aktiviteter, som har væsentlig indvirkning på miljøet, nærmere bestemt deres offentliggørelse på et dertil bestemt websted, udgør en formodning om fuldt kendskab for de berørte parter med henblik på at rejse søgsmål i henhold til den gældende lovgivning (annullationssøgsmål ved Symvulio tis Epikrateias, øverste domstol i forvaltningsretlige sager) inden fristen på 60 (tres) dage, henset til lovbestemmelserne om offentliggørelse af vurderinger af indvirkningen på miljøet, oplysning og offentlig deltagelse i proceduren for godkendelsen af miljøkrav for de omhandlede anlæg og aktiviteter, der fastlægger, at nøgleaktøren for disse procedurer er regionens største administrative enhed og ikke den berørte kommune, er forenelig med de nævnte EU-retlige bestemmelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26, s. 1).

**Appel iværksat den 11. maj 2018 af Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société
traitements chimiques des métaux til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den
21. marts 2018 i sag T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société
traitements chimiques des métaux mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société traitements chimiques des métaux (ved M. Brealey, QC, advocaat I. Vandenborre og avocat S. Dionnet)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 21. marts 2018 i sag T-361/17, Eco-Bat Technologies m.fl. mod Kommissionen, ophæves.
- Appellantens søgsmål registreret som sag T-361/17 antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på annullation eller nedsættelse af den bøde, som Kommissionen pålagde ved den oprindelige afgørelse, som ændret ved den berigtigende afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har begået en retlig fejl ved at fastsætte referencedatoen ud fra den oprindelige, ufuldstændige afgørelse i stedet for den komplette og endelige afgørelse, der var korrekt og fuldstændig i forhold til ethvert aspekt (navnlig i forhold til de aspekter, der er genstand for appellen). Herved har Retten tilsidesat appellanternes grundlæggende rettigheder (navnlig dennes ret til forsvar). En person har ret til at have den fulde forældelsesfrist til rådighed fra datoen for den materielle ændringsafgørelse. Retten har også fejlfortolket Kommissionens begrundelsespligt og princippet om god forvaltningsskik ved at antage, at appellanten skulle have benyttet sig af formodninger for fuldt ud at forstå, hvorledes Kommissionen var nået frem til bødebeløbet.

RETTE

Rettens dom af 17. maj 2018 — Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-429/13 og T-451/13) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler — aktivstofferne clothianidin, thiamethoxam og imidacloprid — fornyet undersøgelse af godkendelsen — artikel 21 i forordning (EF) nr. 1107/2009 — forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder de omhandlede aktivstoffer — artikel 49, stk. 2, i forordning nr. 1107/2009 — forsigtighedsprincippet — proportionalitet — retten til at blive hørt — ansvar uden for kontraktforhold)

(2018/C 231/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger i sag T-429/13: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Tyskland) (ved advokat K. Nordlander og solicitor P. Harrison)

Sagsøgere i sag T-451/13: Syngenta Crop Protection AG (Basel, Schweiz) og de 15 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (først ved advokaterne D. Waelbroeck og I. Antypas samt solicitor D. Slater, derefter ved advokaterne D. Waelbroeck og I. Antypas)

Sagsøgt i sagerne T-429/13 og T-451/13: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne i sagerne T-429/13 og T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Montardon, Frankrig) (ved advokaterne L. Verdier og B. Trouvé), The National Farmers' Union (NFU) (Stoneleigh, Det Forenede Kongerige) (ved H. Mercer, QC, og solicitor N. Winter), European Crop Protection Association (ECPA), (Bruxelles, Belgien) (ved barrister D. Abrahams og advokaterne I. de Seze og É. Mullier), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Isernhagen, Tyskland) (først ved advokaterne C. Stallberg og U. Reese, derefter ved advokaterne U. Reese og J. Szemjonneck), European Seed Association (ESA) (Bruxelles) (først ved advokaterne P. de Jong, P. Vlaemminck og B. Van Vooren, derefter ved advokaterne P. de Jong, K. Claeys og E. Bertolotto) og Agricultural Industries Confederation Ltd (Peterborough, Det Forenede Kongerige) (først ved advokaterne P. de Jong, P. Vlaemminck og B. Van Vooren, derefter ved advokaterne P. de Jong, K. Claeys og E. Bertolotto)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i sagerne T-429/13 og T-451/13: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg og C. Hagerman, som befuldmægtigede), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Paris, Frankrig) (i sag T-429/13 ved advokaterne B. Fau og J.-F. Funke og i sag T-451/13 ved advokat B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Tyskland), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großbebersdorf, Østrig) (ved advokaterne A. Willand og B. Tschida), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgien) og Buglife — The Invertebrate Conservation Trust (Peterborough) (ved advokat B. Kloostra) og Stichting Greenpeace Council (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat B. Kloostra)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/2013 af 24. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstofferne clothianidin, thiamethoxam og imidacloprid og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktivstoffer (EUT 2013, L 139, s. 12), dels i sag T-451/13 en påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagerne T-429/13 og T-451/13 forenes med henblik på den dom, hvorved sagens behandling afsluttes.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.

- 3) Bayer CropScience AG, Syngenta Crop Protection AG og de andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV og Österreichischer Erwerbsimkerbund.
- 4) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger.
- 5) Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), European Crop Protection Association (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife — The Invertebrate Conservation Trust og Stichting Greenpeace Council bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 325 af 9.11.2013.

Rettens dom af 17. maj 2018 — BASF Agro m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-584/13) (¹)

(Plantebeskyttelsesmidler — aktivstoffet fipronil — fornyet undersøgelse af godkendelsen — artikel 21 i forordning (EF) nr. 1107/2009 — forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det omhandlede aktivstof — artikel 49, stk. 2, i forordning nr. 1107/2009 — forsigtighedsprincippet — konsekvensanalyse)

(2018/C 231/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: BASF Agro BV (Arnhem, Nederlandene) og de 6 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokaterne J.-P. Montfort og M. Peristeraki)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: European Crop Protection Association (ECPA), (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne I. de Seze og É. Mullier samt barrister D. Abrahams) og European Seed Association (ESA) (Bruxelles) (først ved advokaterne P. de Jong, P. Vlaemminck og B. Van Vooren, derefter ved advokaterne P. de Jong, K. Claeys og E. Bertolotto)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Tyskland), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großebersdorf, Østrig) og Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Wien, Østrig) (ved advokaterne A. Willand og B. Tschida)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 781/2013 af 14. august 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet fipronil og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof (EUT 2013, L 219, s. 22).

Konklusion

- 1) Artikel 1, 3 og 4 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 781/2013 af 14. august 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet fipronil og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof, annulleres.

- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af BASF Agro BV og de 6 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget, samt de omkostninger, der er afholdt af European Crop Protection Association (ECPA) og European Seed Association (ESA).
- 4) Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund og Österreichischer Imkerbund (ÖIB) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

Rettens dom af 8. maj 2018 — Esso Raffinage mod ECHA

(Sag T-283/15) ⁽¹⁾

(REACH — dossiervurdering — overensstemmelseskontrol af registreringer — kontrol af indsendte oplysninger og opfølgning på dossiervurderingen — erklæring om manglende overensstemmelse — Rettens kompetence — annullationssøgsmål — anfægtelig retsakt — umiddelbar og individuel berørt — antagelse til realitetsbehandling — retsgrundlag — artikel 41, 42 og 126 i forordning (EF) nr. 1907/2006)

(2018/C 231/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Esso Raffinage (Courbevoie, Frankrig) (ved solicitor M. Navin-Jones)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved C. Jacquet, C. Schultheiss, W. Broere og M. Heikkilä, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved D. Colas og J. Traband, som befuldmægtigede) og Kongeriget Nederlandene (ved M. de Ree, M. Bulterman og M. Noort, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af skrivelsen af 1. april 2015 fra ECHA, der blev sendt til det franske ministerium for miljø, bæredygtig udvikling, transport og bolig, med overskriften »Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006« (erklæring om manglende overensstemmelse på baggrund af en afgørelse om dossiervurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006).

Konklusion

- 1) Skrivelsen af 1. april 2015 fra Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), der blev sendt til det franske ministerium for miljø, bæredygtig udvikling, transport og bolig, med overskriften »Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006«, og bilaget hertil, annulleres.

- 2) Esso Raffinage og ECHA bærer hver deres egne omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik og Kongeriget Nederlandene bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Rettens dom af 17. maj 2018 — Litauen mod Kommissionen

(Sag T-205/16) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfonden — udgifter, der er udelukket fra finansiering — teknisk bistand til forvaltning af Samhørighedsfonden i Litauen — moms — artikel 11, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 16/2003 — nedsættelse af finansiel bistand)

(2018/C 231/24)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė og D. Stepanienė, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B.R. Killmann og J. Jokubauskaitė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 969 final af 23. februar 2016 vedrørende nedsættelse af støtte fra Samhørighedsfonden til projektet »Teknisk bistand til forvaltning af Samhørighedsfonden i Republikken Litauen«, for så vidt som det heri bestemmes at nedsætte støtten med 137 864,61 EUR svarende til udgifterne til moms.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2016) 969 final af 23. februar 2016 vedrørende nedsættelse af støtte fra Samhørighedsfonden til projektet »Teknisk bistand til forvaltning af Samhørighedsfonden i Republikken Litauen« annulleres, for så vidt som det heri bestemmes at nedsætte støtten med 137 864,61 EUR svarende til udgifterne til moms
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Republikken Litauen afholdte omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens dom af 16. maj 2018 — Troszczynski mod Parlamentet

(Sag T-626/16) ⁽¹⁾

(Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — medlemmernes uafhængighed — faktisk vildfarelse — proportionalitet)

(2018/C 231/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mylène Troszczynski (Noyon, Frankrig) (først ved advokat M. Ceccaldi, derefter ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær af 23. juni 2016 om inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 56 554 EUR, som var blevet udbetalt uretmæssigt i godtgørelse til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Mylène Troszczynski bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 15. maj 2018 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go)

(Sag T-675/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket mycard2go — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, første punktum, i forordning nr. 2017/1001)]

(2018/C 231/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wirecard AG (Aschheim, Tyskland) (ved advokat A. Bayer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. juli 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 282/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket mycard2go som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 21. juli 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 282/2016-4) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgers omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, som er afholdt i forbindelse med behandlingen af sagen for appellkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Rettens dom af 15. maj 2018 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go)(Sag T-676/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket mycard2go — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 231/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wirecard AG (Aschheim, Tyskland) (ved advokat A. Bayer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. juli 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 280/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet mycard2go som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Wirecard AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Rettens dom af 16. maj 2018 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen(Sag T-712/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — lufttransportmarkedet — afgørelse, der erklærer en fusion forenelig med det indre marked, forudsat at visse tilsagn overholdes — anmodning om bortfald af en del af de forpligtelser, der er genstand for tilsagnene — proportionalitet — berettiget forventning — princippet om god forvaltningsskik — magtfordrejning)

(2018/C 231/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG (Køln, Tyskland) (ved avocat S. Völcker)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, H. Leupold og I. Zaloguin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 4964 final af 25. juli 2016, hvorved sagsøgerens anmodning om bortfald af visse tilsagn, der var blevet gjort bindende ved Kommissionens beslutning af 4. juli 2005 om godkendelse af fusionen i sag COMP/M.3770 — Lufthansa/Swiss.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2016) 4964 final af 25. juli 2016, hvorved sagsøgerens anmodning om bortfald af visse tilsagn, der var blevet gjort bindende ved Kommissionens beslutning af 4. juli 2005 om godkendelse af fusionen i sag COMP/M.3770 — Lufthansa/Swiss, annulleres, for så vidt som den vedrører ruten Zürich-Stockholm.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettens dom af 16. maj 2018 — Netflix International og Netflix mod Kommissionen**(Sag T-818/16) (¹)****(Annullationssøgsmål — statsstøtte — Tysklands påtænkte støtte til filmproduktion og — distribution — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)**

(2018/C 231/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Netflix International BV (Amsterdam, Nederlandene) og Netflix, Inc. (Los Gatos, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze og E.H. Janssen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Samnadda, G. Braun et B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2042 af 1. september 2016 om Tysklands påtænkte støtteordning SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N) for filmproduktion og -distribution (EUT 2016, L 314, s. 63).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om de begæringer om intervention, der er fremsat af Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene og Filmförderungsanstalt.
- 3) Netflix International BV og Netflix, Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger med undtagelse af de omkostninger, der er forbundet med begæringerne om intervention.

- 4) Netflix International, Netflix, Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene og Filmförderungsanstalt bærer deres egne omkostninger i forbindelse med begæringerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Rettens dom af 15. maj 2018 — Wirecard mod EUIPO (mycard2go)

(Sag T-860/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket mycard2go — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 231/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wirecard AG (Aschheim, Tyskland) (ved advokat A. Bayer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. oktober 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 281/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet mycard2go som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Wirecard AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens dom af 16. maj 2018 — Barnett mod EØSU

(Sag T-23/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — alderspension — førtidig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder — tidligere foranstaltning i artikel 9, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — tjenestens interesse — opfyldelse af en annullationsdom afsagt af Personaleretten — ansvar)

(2018/C 231/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Inge Barnett (Roskilde, Danmark) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer og F. M. Hislaire)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand principalt om annullation af EØSU's afgørelse af 21. marts 2016, truffet til opfyldelse af dom af 22. september 2015, Barnett mod EØSU (F-20/14, EU:F:2015:107), om afslag på at tildele sagsøgeren førtidig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder, subsidiært om erstatning for det tab, hun angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg frifindes.
- 2) Inge Barnett betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Rettens dom af 16. maj 2018 — Triggerball mod EUIPO (Formen på et boldlignende legeme med kanter)

(Sag T-387/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke — formen på et boldlignende legeme med kanter — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 231/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Tyskland) (ved advokat H. Emrich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. april 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 376/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen på et boldlignende legeme med kanter, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Triggerball GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Sag anlagt den 16. marts 2018 — SCF Terminal (Cypern) og S H B mod Rådet o.a.

(Sag T-199/18)

(2018/C 231/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: SCF Terminal (Cypern) LTD (Limassol, Cypern) og S H B, Inc. (Monrovia, Liberia) (ved barrister P. Tridimas og advokaterne K. Kakoulli, P. Panayides og C. Pericleous)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- De sagsøgte tilpligtes at betale de beløb, der fremgår af bilaget til denne stævning med tillæg af renter fra den 26. marts 2013 indtil domsafsigelsen.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært:

- Det fastslås, at Den Europæiske Union og/eller de sagsøgte institutioner har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold.
- Det fastsættes, hvilken procedure der skal følges med henblik på at fastslå det tab, som sagsøgerne faktisk har lidt, og som kan godtgøres.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de anbringender, der er påberåbt i sag T-197/18, JV Voscf m.fl. mod Rådet m.fl.

Sag anlagt den 6. april 2018 — Czarnecki mod Parlamentet

(Sag T-230/18)

(2018/C 231/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ryszard Czarnecki (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Annullation af den anfægtede afgørelse af 7. februar 2018 fra Europa-Parlamentet.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende dels om tilsidesættelse af uskyldsformodningsprincippet, af retten til forsvar og af princippet om ligestilling af parterne, dels om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, af proportionalitetsprincippet og af retten til ytringsfrihed.

2. Andet anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, om »fumus persecutionis« og om magtmisbrug.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 12. april 2018 — Netflix International og Netflix mod Kommissionen

(Sag T-238/18)

(2018/C 231/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Netflix International BV (Amsterdam, Nederlandene) og Netflix, Inc. (Los Gatos, Californien, Amerikas Forenede Stater) (ved solicitor E. Batchelor og advokaterne N. Niejahr, B. Hoorelbeke og A. Patsa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 8. november 2017 om statsstøtte SA.48950 (2017/N) vedrørende forlængelse af den af Frankrig anmeldte støtteordning til digitalisering af kinematografisk kulturarv annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 20. november 2017 om statsstøtte SA.48907 (2017/N) vedrørende forlængelse af den af Frankrig anmeldte automatiske støtteordning til audiovisuelt arbejde (fiktion og kreative dokumentarfilm) annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 20. november 2017 om statsstøtte SA.48699 (2017/N) vedrørende forlængelse af den af Frankrig anmeldte automatiske støtteordning til produktion og forberedelse af kinematografisk arbejde annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af Netflix afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat et enkelt anbringende.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 108, stk. 3, TEUF ved ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 108, stk. 2, TEUF, da den undersøgte de af Frankrig anmeldte statsstøtteordninger, der er genstand for de anfægtede afgørelser. Kommissionen var forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure for hver af de tre statsstøtteordninger som følge af de alvorlige vanskeligheder, den oplevede ved vurderingen af hver af disses forenelighed med det indre marked. Ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure tilsidesatte Kommissionen sagsøgernes processuelle rettigheder efter artikel 108, stk. 2, TEUF.

Sagsøgerne har gjort gældende, at tilstedeværelsen af alvorlige vanskeligheder understøttes af:

- Omstændighederne omkring og varigheden af de forundersøgelsesprocedurer, der ledte til vedtagelsen af de anfægtede afgørelser.

- Indholdet af de anfægtede afgørelser, navnlig eftersom dette relaterer sig til statsstøtteordningernes finansieringsmekanismer og statsstøtteordningernes forenelighed med anden EU-ret end statsstøttereglerne.

Sag anlagt den 17. april 2018 — SKS Import Export mod Kommissionen

(Sag T-239/18)

(2018/C 231/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Tunesien) (ved advokat H. Chelly)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/212 af 13. december 2017 annulleres delvist, for så vidt angår opførelsen af Tunesien på listen over tredjelande, hvis ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ifølge Kommissionens erklæring har strategiske mangler.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Kommissionens manglende kompetence og tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, idet Kommissionen har overskredet sine beføjelser med hensyn til associeringsaftalen mellem Tunesien og Den Europæiske Union, hvorefter Kommissionen skulle have indbragt spørgsmålet for associeringsrådet til bilæggelse af tvisten, eller subsidiært give parterne mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte deres interesser.
2. Andet anbringende vedrørende det åbenbare urigtige skøn, for så vidt angår for det første Den Europæiske Unions vurdering af Tunesien, og for det andet Den Finansielle Aktionsgruppes vurdering af Tunesien. I denne henseende har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at styre den øgede risiko, som den delegerede forordning medfører for den økonomiske udvikling i Tunesien.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af EU-traktaterne, særligt artikel 216, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvorefter internationale aftaler er bindende for institutionerne.

Sag anlagt den 18. april 2018 — Bruno mod Kommissionen

(Sag T-241/18)

(2018/C 231/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 4. juli 2017 annulleres.
- Om fornødent annulleres den udtrykkelige afgørelse om afslag på klagen af 18. januar 2018.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende er, at Europa-Kommissionen begik en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 11, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i bilag VIII til vedtægten, for så vidt som Kommissionen med sin afgørelse afslog sagsøgerens ansøgning om at blive tildelt de udtrædelsespenge, der er fastsat i artikel 12, stk. 2, i det nævnte bilag, og derimod påtvang ham en anvendelse af artikel 11, stk. 1, i bilag VIII til vedtægten, som imidlertid ikke finder anvendelse på hans tilfælde.
2. Andet anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse, for så vidt som de førnævnte vedtægtsbestemmelser tilsidesætter ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling som følge af, at der foreligger en lovgivningsmæssig lakune.

Sag anlagt den 18. april 2018 — VV mod Kommissionen

(Sag T-242/18)

(2018/C 231/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: VV (ved advokat F. Moyses)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 19. juni 2017 og, om fornødent, af afgørelse om afslag på sagsøgerens klage af 18. januar 2018.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/322/16 — Administratorer inden for revision (AD 5/AD 7)(EUT 2016, C 171A, s. 1), om ikke at give ham adgang til den nævnte udvælgelsesprøve, for så vidt som han ikke havde godtgjort at være i besiddelse af et eksamensbevis efter afsluttet uddannelse på universitetsniveau på mindst 3 år inden for de områder, der er anført i meddelelsen om den nævnte udvælgelsesprøve.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse.

2. Andet anbringende om, at udvælgelseskomitéen anlagde åbenbart urigtige skøn ved bedømmelsen af oplysningerne i sagsøgerens ansøgning. Udvalgskomitéen tilsidesatte meddelelsen om udvælgelsesprøven ved at fastslå, at sagsøgeren ikke havde et uddannelsesniveau svarende til en uddannelse på universitetsniveau på mindst 3 år, afsluttet med et eksamensbevis, som var nødvendig for at få adgang til udvælgelsesprøven.

Sag anlagt den 20. april 2018 — VW mod Kommissionen

(Sag T-243/18)

(2018/C 231/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: VW (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 26. juni 2017 annulleres.
- Om fornødent annulleres den udtrykkelige afgørelse om afslag på klagen af 19. januar 2018.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende, som rejses principalt, vedrører en ulovlighedsindsigelse rettet mod artikel 20 i bilag VIII til vedtægten, idet denne tilsidesætter det ligebehandlingsprincip, der er stadfæstet i artikel 20 i chartret om grundlæggende rettigheder samt det nævnte charters artikel 52.
2. Andet anbringende, som rejses subsidært, i det tilfælde, hvor sagsøgeren ikke kan påberåbe sig artikel 20 i bilag VIII til vedtægten, vedrører en retlig fejl begået af den sagsøgte institution ved fortolkningen af artikel 27 i bilag VIII til vedtægten og, mere subsidært, såfremt der ikke foreligger en retlig fejl, vedrører tilsidesættelse af det ligebehandlingsprincip, der bl.a. er stadfæstet i artikel 20 i chartret om grundlæggende rettigheder, og tilsidesættelse af det proportionalitetsprincip, der er stadfæstet i det nævnte charters artikel 52.

Sag anlagt den 20. april 2018 — Synergy Hellas mod Kommissionen

(Sag T-244/18)

(2018/C 231/40)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Athen, Grækenland) (ved advokat K. Damis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens afgørelse C (2018) 1115 final af 19. februar 2018 om opkrævning af 76 282,08 EUR, med tillæg af morarenter, hos »d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS«, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 85 i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 ⁽¹⁾.
 - Kommissionens afslag på at imødekomme den berettigede anmodning om forlængelse af tilbagebetalingsfristen, selv om 73 % af hovedstolen allerede var blevet tilbagebetalt, selv om sagsøgeren havde accepteret at betale alle renter og selv om den af Kommissionen krævede personlige garanti for hele det beløb, der oprindeligt skulle tilbagebetales, med tillæg af renter, var blevet stillet, er i strid med bestemmelserne i denne artikel.
 - Kommissionens begrundelse for så vidt angår den anfægtede retsakts materielle lovlighed var uberettiget.
 - Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at begrunde den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse eller overskridelse af de yderste grænser for skønsbeføjelsen og en tilsidesættelse af princippet om »god forvaltningsskik«.
 - Kommissionen har overskredet sine skønsmæssige beføjelser, da den vedtog den anfægtede afgørelse uden at tage hensyn til de af sagsøgeren forelagte væsentlige oplysninger og vedtog løsninger, som kan føre til, at sagsøgeren ophører med at eksistere.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
 - Den anfægtede udgør ikke en foranstaltning, der er nødvendigt for at opnå det tilsigtede mål, for så vidt som sagsøgeren fortsat betaler og for så vidt som afgørelsen pålægger sagsøgeren en for stor byrde og truer sagsøgerens eksistens.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002, L 357, s. 1).

Sag anlagt den 23. april 2018 — RATP mod Kommissionen

(Sag T-250/18)

(2018/C 231/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne E. Morgan de Rivery, P. Delelis og C. Lavin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 21. marts 2018 om delvis aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter annulleres.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 339 TEUF.
4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 23. april 2018 — US mod ECB

(Sag T-255/18)

(2018/C 231/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: US (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af afgørelsen af 13. juni 2017 om ikke at ændre sagsøgerens kontrakt.
- Annullation af ECB's afgørelse af 11. oktober 2017 om afslag på sagsøgerens ansøgning af 11. august 2017 om en ny administrativ prøvelse («administrative review»).
- Annullation af ECB's afgørelse af 13. februar 2018, meddelt sagsøgeren samme dag, om afslag på hans klage («grievance procedure») indgivet den 7. december 2017.

- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for de lidte tab.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse rettet mod politikken for konvertering, for så vidt som denne tilsidesætter ansættelsesvilkårenes artikel 10, litra c, samt artikel 2.0 i de regler, der finder anvendelse på de ansatte og er blevet truffet i strid med retsreglernes trinfølge.
2. Andet anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse, for så vidt som ansættelsesvilkårenes artikel 10, litra c, og artikel 2.0 i de regler, der finder anvendelse på de ansatte, tilsidesætter Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP og betragtning 6 til rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP.
3. Tredje anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse hvad angår retningslinjerne i Annual Salary and Bonus Review (ASBR), for så vidt som sidstnævnte tilsidesætter begrundelsespligten og retssikkerhedsprincippet.
4. Fjerde anbringende vedrører anlæggelsen af åbenbart urigtige skøn samt tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt angår, for det første, de løntrin, der er tildelt sagsøgeren, for det andet, dennes »fortsatte udvikling« og, for det tredje, bevarelsen af virksomhedens behov (»business needs«) for sagsøgerens specifikke kundskaber, færdigheder og kvalifikationer.

Sag anlagt den 24. april 2018 — Arezzo Indústria e Comércio mod EUIPO (SCHUTZ)

(Sag T-256/18)

(2018/C 231/43)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Arezzo Indústria e Comércio (Belo Horizonte, Brasilien) (ved advokaterne A. Sebastião og J. Pimenta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket SCHUTZ — registreringsansøgning nr. 15 723 265

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 661/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsløst af artikel 7, stk. 1, litra a) og b), samt stk. 2, i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 26. april 2018 — Roxtec mod EUIPO — Wallmax (gengivelse af en sort firkant indeholdende syv koncentriske blå cirkler)**(Sag T-261/18)**

(2018/C 231/44)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Roxtec AB (Karlskrona, Sverige) (ved advokaterne J. Olsson og J. Adamsson)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wallmax Srl (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Roxtec AB

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke gengivende en sort firkant indeholdende syv koncentriske blå cirkler — EU-varemærkeregistriering nr. 14 338 735

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. januar 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 940/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsløst af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 26. april 2018 — Meblo Trade mod EUIPO — Meblo Int (MEBLO)**(Sag T-263/18)**

(2018/C 231/45)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Meblo Trade d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ved advokat A. Ivanova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovenien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i sort og rød MEBLO — EU-varemærke nr. 3 431 731

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. februar 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 883/2017-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 27. april 2018 — Biernacka-Hoba mod EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Sag T-265/18)

(2018/C 231/46)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polen) (ved advokat R. Rumpel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Formata Bogusław Hoba

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »Formata« — EU-varemærke nr. 11 529 427

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. februar 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2032/2017-4).

Påstande

— Det fastslås, at søgsmålet har fornødent grundlag.

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den forkastede ugyldighedsbegæringen vedrørende det registrerede varemærke »Formata« nr. 11 529 427.

- Den anfægtede afgørelse ændres, idet varemærke »Formata« nr. 11 529 427 erklæres ugyldigt.
- Den anfægtede afgørelse ændres for så vidt angår sagsomkostningerne.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Urigtig konklusion på grund af manglende tilstrækkeligt bevis for den ældre rettighed.

Sag anlagt den 30. april 2018 — Iceland Foods mod EUIPO — Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Sag T-267/18)

(2018/C 231/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Iceland Foods Ltd (Deeside, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og solicitors J. Hertzog, C. Hill og J. Warner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Íslandsstofa (Reykjavik, Island)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: Íslandsstofa

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket INSPIRED BY ICELAND — registreringsansøgning nr. 14 350 094

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Interimsafgørelse truffet den 7. februar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 340/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Íslandsstofa tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale de af Iceland Foods Ltd afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 71 i forordning 2017/1001, idet der ikke blev truffet afgørelse i klagesagen.
 - Der foreligger en væsentlig formmangel i henhold til artikel 72 i forordning 2017/1001, idet appelkammeret handlede i strid med princippet om procedureøkonomiske hensyn og rimelighedsprincippet ved at beslutte at hjemvise sagen til fornyet behandling af det omtvistede varemærke med den begrundelse, at der forelå absolutte registreringshindringer, hvorved appelkammeret også foregreb anvendeligheden af absolutte registreringshindringer uden at høre Iceland Foods Ltd, i hvilken forbindelse det handlede i strid med kontradiktionsprincippet.
-

Sag anlagt den 27. april 2018 — Sandrone mod EUIPO — J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)**(Sag T-268/18)**

(2018/C 231/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Luciano Sandrone (Barolo, Italien) (ved advokat A. Borra)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* J. Garcia Carrion, SA (Jumilla, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Luciano Sandrone*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »Luciano Sandrone« — EU-varemærkeansøgning nr. 14 416 598*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. februar 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1207/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Manglende bevis for reel brug i henhold til artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 2. maj 2018 — Inditex mod EUIPO — Ffauf (ZARA)**(Sag T-269/18)**

(2018/C 231/49)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spanien) (ved advokaterne G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Ffauf SA (Luxembourg, Luxembourg)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Industria de Diseño Textil, SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket ZARA — registreringsansøgning nr. 8 929 952

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. februar 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 359/2015-5 og R 409/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den — efter afslag på sagsøgerens klage og delvist medhold til intervenienten — afslog ansøgningen om registrering af EU-ordmærket ZARA nr. 8 929 952 for følgende varer og tjenesteydelser: klasse 29 — konserverede, frosne, tørrede og kogte frugter og grøntsager, geléer, syltetøj, kompotter, mejeriprodukter, spiselige olier og spisefedt; klasse 30 — ris, tapioka, sago, mel og næringsmidler på basis af korn, brød, konditori- og konfekturvarer, gær, bagepulver; salt, sennep, eddike, herunder vineddike, saucer (krydrede), krydderier, snacks på basis af ris klasse 31 — friske grøntsager; klasse 32 — frisk saft; klasse 35 — detail- og engrossalg i forretninger, via globale computernetværk, via kataloger, via post, via telefon, via radio og fjernsyn samt via andre elektroniske medier af konserverede, frosne, tørrede og kogte grøntsager, spiselige olier, ris, mel og kornpræparater, brød, eddike, herunder vineddike, saucer (krydrede); klasse 43 — restaurationsvirksomhed og udbringning af mad og drikke, selvbetjeningsrestauranter, cafeterier.
- EUIPO og i givet fald intervenienten (Ffauf SA) tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten.
- Den indsigende part, FFAUF, S.A., tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de forenede sager R 359/2015-5 og R 409/2015-5 for Femte Appellkammer ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, og artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 og regel 22, stk. 2 og 3, i forordning nr. 2868/95
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 3. maj 2018 — Mauritsch mod INEA

(Sag T-271/18)

(2018/C 231/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Walter Mauritsch (Wien, Østrig) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Innovation and Networks Executive Agency (INEA)

Sagsøgerens påstande

- For det første annullation af sagsøgtes afgørelse af 24. januar 2018 om afslag på sagsøgerens klage af 4. oktober 2017, og, for det andet, af sagsøgtes afgørelse af 2. august 2017 om afslag på sagsøgerens ansøgning om erstatning, indgivet den 10. april 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det økonomiske tab, sagsøgeren har lidt som følge af sagsøgtes fejl, som kan opgøres til sagsøgerens tab af retten til arbejdsløshedsydelse for en periode på maksimalt tre år, med tillæg af den relevante rentesats, og

— INEA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende om, at sagsøgte ikke orienterede ham grundigt og klart om hans rettigheder til social sikring i tilfælde af, at han afviste at skrive under på en kontraktforlængelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at han ikke var i stand til at vide, at hans afvisning af at underskrive kontrakten ville blive behandlet som en opsigelse fra hans side. Han blev således foreholdt oplysninger og sagsøgte tilsidesatte sin omsorgspligt og princippet om god forvaltning, der er fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 27. april 2018 — Julius-K9 mod EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Sag T-276/18)

(2018/C 231/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Ungarn) (ved advokat G. Jambrik)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Julius-K9 Zrt

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket »K9 UNIT« — registreringsansøgning nr. 14 590 831

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. februar 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1432/2017-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 4. maj 2018 — Zitro IP mod EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Sag T-277/18)

(2018/C 231/52)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »PICK & WIN MULTISLOT« — registreringsansøgning nr. 16 071 946

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. marts 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 978/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 30. april 2018 — Alliance Pharmaceuticals mod EUIPO — AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)

(Sag T-279/18)

(2018/C 231/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Wiltshire, Det Forenede Kongerige) (ved M. Edenborough, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf/Ts, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: AxiCorp GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket AXICORP ALLIANCE — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 072 913

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. februar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1473/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse truffet af Femte Appelkammer, således at det fastslås, at indsigelsen hjemvises til indsigelsesafdelingen med henblik på fornyet bedømmelse af indsigelsen i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i tilslutning til en fornyet bedømmelse af indsigelsen i henhold til artikel 8, stk. 4.

- EUIPO tilpligtes til sagsøgeren at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger for Retten og for appelkammeret. Subsidiært, såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer, tilpligtes EUIPO og intervenienten til sagsøgeren at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger for Retten og for appelkammeret, idet de hæfter solidarisk herfor.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001
- Appelkammeret foretog en urigtig bedømmelse af opbygningen af de ældre varemærkers specifikationer og fastslog følgelig, at de fremlagte beviser for brug ikke godtgjorde reel brug for de omfattede varer inden for de nævnte specifikationer.

Sag anlagt den 4. maj 2018 — M. I. Industries mod EUIPO — Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Sag T-287/18)

(2018/C 231/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Montaña Mora og S. Sebe Marin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Natural Instinct Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: M. I. Industries, Inc

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Nature's Variety Instinct — registreringsansøgning nr. 14 290 647

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. marts 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1659/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og — i påkommende tilfælde — indsigeren tilpligtes solidarisk at betale alle omkostninger forbundet med denne sags behandling.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001
-

Sag anlagt den 4. maj 2018 — M. I. Industries mod EUIPO — Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)

(Sag T-288/18)

(2018/C 231/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Montañá Mora og S. Sebe Marin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Natural Instinct Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: M. I. Industries, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »NATURE'S VARIETY INSTINCT« — registreringsansøgning nr. 14 290 589

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. februar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1658/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og — i påkommende tilfælde — indsigeren tilpligtes solidarisk at betale alle omkostninger forbundet med denne sags behandling.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 4. maj 2018 — Agmin Italy mod Kommissionen

(Sag T-290/18)

(2018/C 231/56)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Agmin Italy SpA (Verona, Italien) (ved advokat F. Guardascione)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Indledningsvis fastslås det, at den anfægtede afgørelse samt alle tidligere og heraf følgende akter, som er koordineret og/eller forbundet med afgørelsen, er uvirksomme og/eller ugyldige og/eller ikke skaber virkninger og/eller ikke eksisterer, eftersom de er lovstridige, da de tilsidesætter princippet om adskillelse af bevisoptagelsen fra beslutningsprocessen, tilsidesætter kontradiktionsprincippet, indebærer magtmisbrug i form af urigtig gengivelse og urigtig vurdering af de faktiske forhold, er åbenbart ulogiske og selvmodsigende, samt idet de er behæftet med manglende sagsoplysning og forskelsbehandling af de anførte grunde, med de deraf følgende retsvirkninger.
- Under alle omstændigheder annulleres afgørelsen fra DG NEAR af 7. marts 2018 (ARES — 2018 — 1288022), der blev meddelt sagsøgeren den 9. marts 2018, og følgelig annulleres alle hermed forbundne sanktioner.
- Subsidiært annulleres eller nedsættes den bøde, som Agmin blev pålagt, idet den er usædvanligt stor og uforholdsmæssig i forhold til den adfærd, som Agmin rent faktisk har udvist.
- Ligeledes subsidiært fastslås det, at de anførte faktiske omstændigheder er egnede til at tillade revision af Agmin som omhandlet i artikel 106, stk. 9, i forordning nr. 966/2012.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse af 7. marts 2018 (ARES — 2018 — 1288022), som udelukkede sagsøgeren fra muligheden for at deltage i udbuddet om tildeling af finansielle tilskud fra Den Europæiske Unions og Den Europæiske Unions udviklingsfonds budget for den i artikel 106, stk. 14, litra c), i forordning nr. 966/2012⁽¹⁾ fastsatte maksimale periode på tre år, samt til prøvelse af offentliggørelsen på Kommissionens hjemmeside efter den manglende, aftalte overgivelse af varerne (del 9 og 11) på de i leveringskontrakt ENPI/2014/351-804 aftalte vilkår og manglende garantistillelse (pre-financing guarantee for 89 430,71 EUR) overgivet af Agmin til den ordregivende myndighed den 19. november 2014. Dette skyldes, at garantien er udstedt af en person, som på grundlag af de oplysninger, der var modtaget fra Banca d'Italia, alene havde tilladelse til at udstede garantier til fordel for banker og finansinstitutter, der må udstede lån, men ikke til andre personer eller enheder, såsom den ordregivende myndighed.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at der i det foreliggende tilfælde foreligger magtmisbrug, også vedrørende princippet om adskillelse af bevisoptagelsen fra beslutningsprocessen, kontradiktion, en åbenbar mangel på logik og en begrundelsesmangel.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af »principles of European Contract Law 2002«, der fandt anvendelse i henhold til artikel 41 i de almindelige kontraktbestemmelser.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om sanktionens proportionalitet i artikel 5 TEU's forstand, idet Kommissionen pålagde Agmin den størst gældende sanktion på tre år.

Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at den anfægtede afgørelse har tilsidesat dennes rettigheder, idet Kommissionen ved vedtagelsen heraf ikke tog behørigt hensyn til, at den manglende levering var forårsaget af den ordregivende myndigheds afgørende, subsidiært sammenfaldende, ansvar, idet denne vilkårligt og uberettiget afviste at erstatte vareleverandøren med en anden producent, som havde erklæret sig rede til at levere varer af tilsvarende eller bedre kvalitet end den i de i udbuddet fastsatte tekniske specifikationer beskrevne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012)

Sag anlagt den 7. maj 2018 — Biedermann Technologies mod EUIPO (Compliant Constructs)**(Sag T-291/18)**

(2018/C 231/57)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Tyskland) (ved advokat A. Jacob)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »Compliant Constructs« — registreringsansøgning nr. 16 125 461*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 5. marts 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1626/2017-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og der træffes afgørelse om registrering.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 7. maj 2018 — Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen**(Sag T-296/18)**

(2018/C 231/58)

Processprog: polsk

Parter*Sagsøger:* Polskie Linie Lotnicze »LOT« (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Jeżewski)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fremsat syv anbringender.

1. Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne i traktaten, for så vidt som de vedrører og direkte eller indirekte regulerer betingelserne for godkendelse af fusioner, særligt traktatens artikel 101 og 102 og bestemmelserne til deres gennemførelse, herunder særligt artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning nr. 139/2004 ved ikke at have foretaget en fuldstændig vurdering af fusionens negative virkninger på konkurrencen, herunder en vurdering af fusionens virkninger på det relevante marked på grundlag af A&A-fremgangsmåde. En vurdering af fusionen på grundlag af A&A-fremgangsmåde ville indebære, at en række konkurrencefordrejninger forårsaget af fusionen ville blive synlige.
2. Kommissionen har foretaget en fejlagtig vurdering af fusionens virkninger i forhold til muligheden for at levere tjenesteydelser inden for passagerbefordring med fly og til lufthavne og har hermed begået en alvorlig og åbenbar fejl ved vurderingen af fusionen. En behørigt foretaget analytisk prøvelse af fusionen ville have ført til det resultat, at en gennemførelse af fusionen vil udløse en række negative virkninger på konkurrencen, herunder at der skabes en dominerende stilling for Lufthansa i visse lufthavne.
3. Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 95/93 ved at tilsidesætte neutralitetsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og ikke-diskriminationsprincippet med hensyn til tildelingen af slots i visse lufthavne.
4. Kommissionen har tilsidesat retningslinjerne for vurdering af horisontale fusioner ved ikke at foretage en undersøgelse af, om de angivelige effektivitetsgevinster ved fusionen neutraliserer de negative virkninger på konkurrencen.
5. Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne i traktaten og bestemmelserne til deres gennemførelse ved at pålægge Lufthansa forpligtelser, som ikke neutraliserer den betydelige konkurrencefordrejning, der forårsages af fusionen.
6. Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne i traktaten, herunder artikel 107, stk. 1, TEUF, og bestemmelserne til deres gennemførelse ved ikke at tage hensyn til den konkurrencefordrejning på det indre marked, der følger af fusionen, i forbindelse med den statsstøtte, som blev tildelt Air Berlin.
7. Kommissionen har tilsidesat artikel 296 TEUF ved at give en mangelfuld begrundelse for afgørelsen.

Sag anlagt den 13. maj 2018 — Yanukovych mod Rådet

(Sag T-300/18)

(2018/C 231/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Feodorovych Yanukovych (Rostov on Don, Rusland) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt. Rådet for Den Europæiske Union har ikke taget behørigt hensyn til og stilling til alt det materiale, som det er blevet forelagt, samtidig med, at det også har været meget selektivt med hensyn til det materiale, som det har taget hensyn til. Argumenter til støtte for dette anbringende er følgende: Sagsøgeren er blot genstand for efterforskning forud for en retssag, der er gået i stå og tydeligvis ikke er tilstrækkelig til at opfylde det relevante kriterium; og det materiale, hvorpå Rådet har støttet sin afgørelse om at opretholde sagsøgerens navn på listen, er helt utilstrækkeligt, usammenhængende og falsk og støttes ikke af noget bevis.
2. Andet anbringende om, at Rådet foretog åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Ved at genudpege sagsøgeren, uanset den tydelige manglende overensstemmelse mellem »begrundelsen« og de relevante udpegelseskriterier, har Rådet begået en åbenbar fejl. Derudover gælder de grunde, der er angivet i forbindelse med det første anbringende, også for det andet anbringende.
3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en begrundelse. Rådet har undladt at anføre de særlige og konkrete grunde til sagsøgerens udpegelse. Den »begrundelse« for at lade sagsøgeren være omfattet, der er angivet i den sjette ændringsafgørelse og den sjette ændringsforordning, er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. anføres det, at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren forud for genudpegelsen, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge oplysninger vedrørende sine personlige forhold. På intet tidspunkt har Rådet/sagsøgeren fået forelagt seriøse, troværdige eller konkrete beviser som berettigelse for indførelsen af restriktive foranstaltninger.
5. Femte anbringende om, at Rådet savnede et korrekt retsgrundlag for de sjette ændringsretsakter. Argumenter til støtte for dette anbringende omfatter følgende: a) Den sjette ændringsafgørelse opfyldte ikke betingelserne for, at Rådet kunne påberåbe sig artikel 29 TEU. Bl.a. er følgende anført: (i) Rådets udtrykkeligt angivne formål er blot vage angivelser, (ii) grundlaget savner enhver tilstrækkelig forbindelse til det korrekte niveau for domstolsprøvelse, som er påkrævet under de foreliggende omstændigheder, og (iii) indførelsen af restriktive [foranstaltninger] støtter og lovliggør det nye styre i Ukraines adfærd, der i sig selv undergraver retfærdig rettergang og retsstaten, og som systematisk krænker menneskerettigheder; b) betingelserne for at påberåbe sig artikel 215 TEUF var ikke opfyldt, da der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i EU-traktaten; c) der forelå ingen tilstrækkelig forbindelse til, at artikel 215 TEUF kunne påberåbes over for sagsøgeren.
6. Sjette anbringende om, at Rådet begik magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage de sjette ændringsretsakter var i det væsentlige at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst (således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til Den Europæiske Union), og ikke de formål/grunde, der er angivet i de sjette ændringsretsakter. Udpegelseskriterierne udgør en ekstraordinær og generel delegation af beføjelser, der er i overensstemmelse med Rådets formål.

7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsret i henhold til artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder, bl.a. fordi, (i) der ikke er noget grundlag for at antage, at nogen af de midler, som sagsøgeren hævdes at have tilegnet sig uretmæssigt, skal anses for at være blevet ført ud af Ukraine, og (ii) det hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indefryse alle sagsøgerens aktiver, eftersom de ukrainske myndigheder nu har opgjort værdien af de tab, der hævdes retsforfulgt i de underliggende straffesager mod sagsøgeren.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5.3.2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 48).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5.3.2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 5).

Sag anlagt den 13. maj 2018 — Yanukovych mod Rådet

(Sag T-301/18)

(2018/C 231/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Skt. Petersborg, Rusland) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt. Rådet for Den Europæiske Union har ikke taget behørigt hensyn til og stilling til alt det materiale, som det er blevet forelagt, samtidig med, at det også har været meget selektivt med hensyn til det materiale, som det har taget hensyn til. Argumenter til støtte for dette anbringende er følgende: Sagsøgeren er blot genstand for efterforskning forud for en retssag, der er gået i stå og tydeligvis ikke er tilstrækkelig til at opfylde det relevante kriterium; og det materiale, hvorpå Rådet har støttet sin afgørelse om at opretholde sagsøgerens navn på listen, er helt utilstrækkeligt, usammenhængende og falsk og støttes ikke af noget bevis.
2. Andet anbringende om, at Rådet foretog åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Ved at genudpege sagsøgeren, uanset den tydelige manglende overensstemmelse mellem »begrundelsen« og de relevante udpegelseskriterier, har Rådet begået en åbenbar fejl. Derudover gælder de grunde, der er angivet i forbindelse med det første anbringende, også for det andet anbringende.
3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en begrundelse. Rådet har undladt at anføre de særlige og konkrete grunde til sagsøgerens udpegelse. Den »begrundelse« for at lade sagsøgeren være omfattet, der er angivet i den sjette ændringsafgørelse og den sjette ændringsforordning, er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.

4. Fjerde anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. anføres det, at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren forud for genudpegelsen, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge oplysninger vedrørende sine personlige forhold. På intet tidspunkt har Rådet/sagsøgeren fået forelagt seriøse, troværdige eller konkrete beviser som berettigelse for indførelsen af restriktive foranstaltninger.
5. Femte anbringende om, at Rådet savnede et korrekt retsgrundlag for de sjette ændringsretsakter. Argumenter til støtte for dette anbringende omfatter følgende: a) Den sjette ændringsafgørelse opfyldte ikke betingelserne for, at Rådet kunne påberåbe sig artikel 29 TEU. Bl.a. er følgende anført: (i) Rådets udtrykkeligt angivne formål er blot vage angivelser, (ii) grundlaget savner enhver tilstrækkelig forbindelse til det korrekte niveau for domstolsprøvelse, som er påkrævet under de foreliggende omstændigheder, og (iii) indførelsen af restriktive [foranstaltninger] støtter og lovliggør det nye styre i Ukraines adfærd, der i sig selv undergraver retfærdig rettergang og retsstaten, og som systematisk krænker menneskerettigheder; b) betingelserne for at påberåbe sig artikel 215 TEUF var ikke opfyldt, da der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i EU-traktaten; c) der forelå ingen tilstrækkelig forbindelse til, at artikel 215 TEUF kunne påberåbes over for sagsøgeren.
6. Sjette anbringende om, at Rådet begik magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage de sjette ændringsretsakter var i det væsentlige at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst (således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til Den Europæiske Union), og ikke de formål/grunde, der er angivet i de sjette ændringsretsakter. Udpegelseskriterierne udgør en ekstraordinær og generel delegation af beføjelser, der er i overensstemmelse med Rådets formål.
7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsret i henhold til artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder, bl.a. fordi, (i) der ikke er noget grundlag for at antage, at nogen af de midler, som sagsøgeren hævdes at have tilegnet sig uretmæssigt, skal anses for at være blevet ført ud af Ukraine, og (ii) det hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indefryse alle sagsøgerens aktiver, eftersom de ukrainske myndigheder nu har opgjort værdien af de tab, der hævdes retsforfulgt i de underliggende straffesager mod sagsøgeren.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5.3.2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 48).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5.3.2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 5).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA